

Finalul introspectiei

Cristian Del Nor

Finalul introspectiei

Alunec in abisul conștiinței mele ,
Predând la porțile-i , în drumul catre adevar , uitarea
O greutate egoistă , ma-nînfrăneaza , dar privesc spre stele
Să fie oare adăncul primitiv ? mă-ntreabă întrebarea ?
Răspund mai sigur decat un impuls interior m-ar obliga
Și spun atât , doar ca intențiile mele s inocente
Intenții albe și de vrei , ia una -n palme să privești prin ea
Pentru că mă întorc la inceputuri , la vise adolescente !